

hoe jou beeld in mijn gevoels-innerlijk gereflecteerd wordt?

ANGE.

Ik start er zelf over begonnen. En ik wou
je maar eens zien....

GEERTEN.

In hoeverre mijn verbeeldingen met jou werkelijkheid overeenstemmen. (*zonder antwoord af te wachten*). Nu dan. Eerst iets heel fantastisch. Straks onder je spel rees het beeld voor mij op van een uitheemsche vrouw, laat mij zeggen een Magyaarsche. Zij droeg een rijk, veelkleurig gewaad en had een donker-bonte kap op het hoofd. Zij was bleek en zwart. Haar mond leek mij zeer vast en toch schemerde er iets van téederheid om de hoeken. De uitdrukking van haar oogen was bijna-gestrenge, maar bij het aanzien kwam er mij toch een warmte uit tegen. Het scheen mij een vrouw, die een ontzaglijke begeerte zou kunnen opwekken, maar ook dooven en dan tot een overgave in een vreemde teederheid bereid zou zijn. Ik kende die vrouw.... zooals ik aanvoelde, van onmetelijke tijden hêr. Haar uiterlijk had niêts met het jouwe gemeen. En toch wist ik, dat je het was....

ANGE.

Het is merkwaardig.... Hoe komt het in je op. Een Magyaarsche.... Ik had vroeger wel sterk de neiging om mij te verkléeden.

GEERTEN.

Natuurlijk. En die heb je nòg....

ANGE (*lachend*).

Jà....

GEERTEN.

Ik ook trouwens. Het is heerlijk, zoo een rol te spelen tegenover jezelf, door in een andere huid te kruipen. Het hoogste erin is, voor den spiegel te staan en jezelf te beschouwen als de ander, die je bent en toch niet bent.

ANGE.

Of het samen te doen en allebei even serieus aan te zien, hoe de twee imaginaire

grootheden, waarvan je er ieder één draagt, tegen elkaar uitgespeeld worden.

GEERTEN.

Om het bewustzijn te hebben je te geven, zonder het nochtans te doen. Je te laten gaan en tegelijk glimlachend toe te zien. Dat zou een spel zijn voor óns....

ANGE (*iets-ontwijkend*).

Ja, misschien.... Maar wat ik wilde zeggen: bij je beschrijving van je Magyaarsche vrouw, sprak je van een overgave in *teederheid*. Zooals je haar teekende, had ik eerder gedacht aan een zich geven in een grooten hartstocht.

GEERTEN.

Zoo zou het bij jou dus zijn?

ANGE.

Dat zei ik niet. Waarom vraag je dat zoo plotseling? Was je beschrijving soms een bewust zelf-gemaakte, met het doel mij tot tegenspraak te prikkelen en zodoende....

GEERTEN.

Néén. Wat ik beschreef, zag ik. Maar wat jij bedoelt is enkel het begin. De eerste, onstuimige sprong, het blusschen van den ergsten verlangensbrand. Daarnà komt eerst de eigenlijke overgave en geschiedt die niet, zooals ik zei, in een v r é é m d e teederheid.... Is dat niet het kenteeken van de diepte der aandoening. De blijvende behoefte aan liefkoozing? Anders is er niets dan een kort, heftig beroeren der zinnen gevolgd door een abrupte scheiding....

ANGE (*na een stilzwijgen*).

Je hebt gelijk.

GEERTEN.

Je intuïtieve sprong was prachtig. Terwijl ik het gevoel beschreef, leefde je je erin, je doorproefde het en nu geef je me gelijk. Want in de realiteit heb je het nooit gekend....

ANGE.

Jij dus wel. Natuurlijk. Een mán.

GEERTEN.

De licht-spijtige toon, waarop je dat zegt, is weer bijzonder karakteristiek....